P.III.1815

Serviciul-Mondial

Buletin internaţional de informaţii asupra problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 16 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză
suedeză / daneză / norvegiană / sârbă / croată / bulgară / letonă / lituană

Nr. IV/6 Editura în Frankfurt/Main 15 Martie 1943

P.122741

K/0075

Cuprinsul:

1. Cuvinte dintr'o nouă proclamaţie a Führerului. — 2. Concursul iudaismului mondial la înarmarea Uniunii Sovietelor. — 3. Anglia, prizoniera iudaismului. — 4. Iudaismul mondial „cucereşte" Imperiul Britanic. — 5. Jidanii din Africa de Nord obţin dreptul de cetăţenie americană. — 6. Universitatea „liberă" franco-belgiană din New-York, o centrală jidovească de propagandă. — 7. O catedră pentru istoria iudaismului la Universitatea din Paris. — 8. Penetraţia iudaismului în viaţa spirituală şi politică a Statelor Unite. — 9. Ştiri din lumea întreagă.

Cuvinte dintr'o nouă proclamaţie a Führerului

„. . . Armata germană care şi'n cursul acestei ierni s'a luptat cu aceeaşi înverşunare cu care s'a luptat mereu dela începutul acestui războiu, poartă acum o luptă aprigă împotriva primejdiei mondiale pe care au deslănţuit-o băncile din New-York şi Londra, în deplin acord cu jidanii bolşevici din Moscova . . ."

„. . . Care ar fi fost destinul poporului nostru şi acela al întregii Europe, dacă în ziua de 24 Februarie 1920 nu ar fi fost proclamate în această sală principiile revoluţiei naţional-socialiste, care au cuprins sufletul întregului popor german şi i-au dat acea forţă care este astăzi în măsură nu numai să stăvilească primejdia mondială iudaică, dar să şi-i dea până la sfârşit lovitura de moarte . . ."

„. . . . Oricât de mare ar fi coaliţia duşmanilor noştri, ea reprezintă totuşi o forţă mai mică decât cea a popoarelor care se'mpotrivesc cotropirii bolşevice şi plutocrate . . ."

„. . . Vom înfrânge şi distruge puterea coaliţiei mondiale jidoveşti şi omenirea care luptă pentru libertatea, viaţa şi pâinea sa cea de toate zilele va obţine prin acestă luptă victoria definitivă . . ."

BIBLIOTECA ... Universitară

„. . . Căci, slavă Domnului, nu numai jidanii din Londra şi New-York, dar şi cei dela Moscova au avut grije să arate din timp soarta ce înţeleg ei s'o rezerve mai ales poporului german. Dar şi noi suntem hotărîţi să le dăm un răspuns tot atât de clar. Astfel această luptă nu se va termina, aşa cum speră duşmanii noştri, prin distrugerea popoarelor ariene, ci prin exterminarea jidanilor din Europa. Pe lângă aceasta noi suntem convinşi că, prin această luptă, ideologia mişcării nostre va deveni un bun comun al tuturor popoarelor, până şi a celor inamice. Rând pe rând, toate statele care se află acum în luptă împotriva noastră, vor fi silite să aplice, întro măsură din ce în ce mai mare, ideile naţional-socialiste, pentru a putea continua această luptă provocată de ele. Astfel, prin acest războiu, toate popoarele vor ajunge la cunoaşterea temeinică a rolului criminal şi blestemat pe care-l joacă totdeauna şi pretutindeni iudaismul internaţional."

„Când în 1923 li se păruse duşmanilor noştri că le-a reuşit să zdrobească definitiv partidul naţional-socialist şi să mă elimine, printrun proces, pentru totdeauna din sânul poporului german, ei se vede că şi-au dat prea puţin seama că tocmai prin acest fapt au contribuit la răspândirea fulgerătoare a concepţiei naţional-socialiste în sânul poporului german, căruia i-au deschis în acelaşi timp ochii asupra adevăratei fiinţe a iudaismului internaţional, şi aceasta cu o iuţeală şi'ntro proporţie cum noi n'am fi putut-o face niciodată. Astfel prin deslănţuirea acestui războiu, iudaismul va avea ocazia să vadă, cum un popor după altul se va ocupa tot mai stăruitor cu această problemă, până când va ajunge la cunoaşterea uriaşei primejdii pe care o prezintă pentru toată lumea."

„Acest războiu va fi în măsură să arate înainte de toate caracterele comune şi legăturile dintre plutocraţie şi bolşevism, ca şi să desvălue ţelurile mereu aceleaşi ale tuturor jidanilor, de a jefui toate popoarele şi de a le face sclave ale castei lor criminale."

„Alianţa dintre conducerea de odinioară a bursei din Frankfurt şi „Die Rote Fahne" („Steagul Roşu", ziarul comuniştilor. Nota tr.) din Berlin, care s'a încheiat pe vremuri împotriva noastră, ne apare şi acum între băncile jidoveşti din New-York, clasa conducătoare iudeo-plutocrată din Londra şi jidanii Cremlinului din Moscova."

„Dar întocmai cum poporul german, după identificarea duşmanului său intern, a trecut imediat la combaterea iudaismului şi e acum pe cale de a-l nimici cu desăvârşire, aşa şi celelalte popoare se vor trezi, rând pe rând, la propria lor conştiinţă şi vor face front comun împotriva acelei rase care tinde să le nimicească pe toate deopotrivă."

„După cum, pe vremuri, în timpul luptei noastre pentru cucerirea puterii, jidanii jubilau la fiecare pretinsă lovitură ce o sufeream şi confundau astfel iluziile lor febrile cu realitatea crudă, tot aşa şi astăzi, ca şi'n iarna trecută, ei socot că sunt pe punctul de a atinge ţelul pe care-l urmăresc de mii de ani. Dar ca şi'n anul trecut, ei vor suferi şi de astă dată o decepţie înspăimântătoare. Căci poporul german va înfăptui acum o mobilizare şi o folosire de aşa proporţii a tuturor forţelor sale, cum nu s'a mai văzut niciodată până acum în vreun războiu."

(Din Proclamaţia Führerului, cu prilejul aniversării întemeerii mişcării naţional-socialiste, dată la 24 Februarie 1943.)

Concursul iudaismului mondial la înarmarea Uniunii Sovietelor

După cum se ştie, marea finanţă jidovească a Statelor Unite, în special banca Kuhn, Loeb et Co., a finanţat şi sprijinit în mare măsură revoluţia bolşevică din Rusia.

Uniunea Sovietelor nu este de fapt altceva decât o creaţie a marei finanţe jidoveşti.

De aceea iudaismul mondial a avut, încă dela întemeerea Uniunii Sovietelor, totdeauna cel mai mare interes să sprijine regimul bolşevic şi să facă din această ţară un puternic bastion politic şi militar al iudaismului. Acestui fapt i se poate atribui şi contradicţia aparentă dintre atitudinea presei capitaliste, de sub influenţa jidovească a democraţiilor din Europa de Vest, şi acea a Statelor Unite, care a fost totdeauna şi este încă şi acum cea mai bună mijlocitoare a anticapitalistei Uniuni Sovietice. Iudaismul mondial s'a străduit totdeauna să îmbrace regimul bolşevic întro hăinuţă burgheză şi să grăbească recunoaşterea politică a Uniunii Sovietelor de către Societatea Naţiunilor. De aceea ani de-a-rândul şi-a îndreptat propaganda sa asupra acestui ţel, până când i-a succes ca recunoaşterea Uniunii Sovietelor de către Societatea Naţiunilor să devină, în anul 1934, un fapt îndeplinit. Sprijinit pe o Uniune Sovietică puternică din punct de vedere militar şi politic, iudaismul mondial spera să poată smulge pentru sine, prin mijlocirea unei revoluţii mondiale bolşevice, la stăpânirea lumii. In sistemul politic din acel timp Germaniei îi era rezervat un rol cât se poate de precis. Am descris în numărul precedent al „Serviciului Mondial" că puternica coaliţie: Statele Unite-Marea Britanie-Uniunea Sovietelor şi China, cu care ne aflăm astăzi întro luptă pe viaţă şi pe moarte, a luat fiinţă încă la conferinţa dela Washington din anul 1922, cu sprijinul iudaismului mondial. Bine informatul jidan Isidor Witkowsky, alias Maximilian Harden, a dat pe faţă în chip prematur acese planuri jidoveşti. Vrem să stabilim acum ce rol îi era atribuit Germaniei de atunci de către politica mondială jidovească.

In cartea Reichsleiterului Alfred Rosenberg, publicată în anul 1925, sub titlul de „Inalta finanţă internaţională ca stăpână a mişcării muncitoreşti din toate ţările" („Die internationale Hochfinanz als Herrin der Arbeiterbewegung in allen Ländern") (Deutscher Volksverlag, Dr. E. Boepple, München) citim în această privinţă la paginile 15—17 următoarele:

„La 1 Ianuarie 1922 „Chicago Tribune" anunţa întemeerea unei societăţi private pentru „reconstrucţia" Europei, care intenţiona să-şi înceapă activitatea cu un capital de bază de 100 de milioane de dolari. „Consiliul suprem" şi-a dat avizul favorabil, Lloyd George s'a pronunţat cu „căldură" pentru acest plan (Frankfurter Zeitung din 7 Ianuarie 1922) şi astfel Rathenau (jidanul Rathenau era pe atunci ministrul de externe al Germaniei — redacţia) avea toate motivele să fie şi el de acord. Rolul care-i era hărăzit poporului german, l-a dat pe faţă câteva luni mai târziu Isidor Witkowsky, în „Zukunft" (nr. 23 din 4 Martie 1922). Iată într'adevăr ce scria el la acea dată:

„Planul dela Londra („corporaţia centrală internaţională" cu un capital iniţial de 20 de milioane de funzi sterlingi) a fost elaborat în acest sens. Executarea lui însă va dura prea mult. Până atunci vor muri milioane de oameni şi se vor irosi milioane de lire sterline, fără nici un câştig. Numai o mobilizare paşnică a comunităţii internaţionale de muncă ar putea să vină destul de repede în ajutor."

„Prima datorie a Germaniei ca membră în consorţiu, ca debitoare faţă de creditor, ca învinsă faţă de învingător, este să furnizeze mijloacele necesare pentru reconstrucţia Rusiei, şi anume: organizatori, tehnicieni, lucrători calificaţi, unelte şi fabricate, şi prin aceasta să facă cu putinţă întremarea ei de pierderile războiului şi restabilirea propriei ei economii şi acea a industriei franceze din părţile de Nord ale ţării, a comerţului de export englez şi american."

Acestea sunt părerile jidanului Witkowsky care, după cum se vede, sunt în perfect acord cu planurile politice mondiale jidoveşti. Reichsleiterul Rosenberg face aici următoarea observaţie:

„Germania, sclava lumii! Acesta era scurt şi cuprinzător planul înaltei finanţe jidoveşti. Acest plan stătea la baza diplomaţiei de dinainte de războiu; acest plan a târît America în războiu, acest plan e cuprins pentru prima oară în articolele tratatului dela Versailles şi a dictatelor ultimative dela Spa, Wiesbaden şi Londra."

Iar înaintea conferinţei dela Geneva, la care reprezentaţii Rusiei Sovietice au participat cot la cot cu diplomaţii occidentali, acelaşi Isidor Witkowsky scria în „Zukunft" (nr. 16, 1922) cu o deosebită satisfacţie următoarele rânduri:

„Capitalismul va deveni ceea ce părea a fi socialismul: internaţional; el evită lupta de concurenţă care consumă în mod inutil forţele şi strică preţurile, distribue munca după priceperea fiecăruia, nu-şi strică socotelile cu barierele vamale şi preţuieşte popoarele după contribuţia lor creatoare, fără să ia în seamă sentimentele de ură sau de simpatie. Iată de ce poate şi Germania să respire."

„**Prin aceasta se proclamă în mod deschis domnia banului asupra întregii lumi, chiar şi asupra socialismului marxist, pseudo-anticapitalist.**"

„La 8 Martie 1923 ziarul jidovit Frankfurter Zeitung profeţea colonizarea Germaniei şi susţinea că „înstrăinarea în mare măsură" e determinată de „soarta noastră inevitabilă". Prin conferinţa dela Londra şi prin planul Dawes, sindicatul privat a devenit în mod vizibil un important factor politic. 70 de bancheri americani, în cea mai mare parte jidani, se aflau pe atunci în Europa (Kahn, Warburg, Strauss etc.)."

„Versailles n'a însemnat sfârşitul războiului, ci doar începutul activităţii făţişe a acelora care finanţaseră acel războiu cu scopul de a duce întreaga lume sub stăpânirea banului. Londra a marcat doar o etapă. Acum începea executarea acestui plan ..."

Din amănuntele acestea ale Reichsleiterului Alfred Rosenberg reese în mod clar ce scop urmărea iudaismul mondial în primul războiu mondial. Mai întâi datoriile de războiu, impuse prin tratatul dela Versailles, fură schimbate în primul an de după războiu în datorii de natură economică. Prin aceasta, înalta finanță internațională devenea singura profitoare a dictatului dela Versailles și implicit iudaismul internațional ajungea singurul câștigător al războiului. Prin această rafinată lovitură de șah, iudaismul reușise să înșele și statele victorioase în ceea ce privește fructele victoriei, iar Germania devenea o sclavă pentru înalta finanță jidovească, deoarece giganticele datorii de războiu dispăreau în bună parte în trezoreriile înaltei finanțe jidovești. Urmarea dictatului dela Versailles n'a fost deci, cum ne-am fi așteptat, o îmbogățire financiară a Statelor învingătoare și o ridicare a standardului de viață a popoarelor lor, ci pur și simplu o îmbogățire nemaivăzută a înaltei finanțe jidovești. Pentru scopul acesta luptaseră deci atâtea popoare aproape patru ani și jumătate împotriva Puterilor Centrale. Dar planurile diabolice ale iudaismului mondial mergeau mult mai departe, după cum ne arată Reichsleiterul Alfred Rosenberg. Țelul cel mai de seamă al strădaniilor jidovești era încă dela atunci reconstrucția Uniunii Sovietelor. Deoarece întreaga pătură intelectuală din acest gigantic imperiu fusese exterminată din ordinul iudaismului, trebuiau umplute din nou aceste lipsuri.

Iudaismul avea tot interesul să facă din Uniunea Sovietelor cea mai puternică forță militară și economică, deoarece din această țară gigantică trebuia să pornească revoluția mondială care avea să aducă iudaismului dominația asupra lumii, ce o râvnea de atâta vreme.

Pe ce cale a încercat iudaismul mondial să obție întărirea militară a Uniunii Sovietelor? Mai întâi el s'a folosit cu succes de numeroasele conferințe economice și „de dezarmare" din epoca de după războiu, pentru a da Uniunii Sovietelor ajutorul dorit. Apoi Germania, țara care stă în fruntea tuturora în ce privește organizația și tehnica, a fost obligată să pună la dispoziție forțele necesare pentru reconstrucția Uniunii Sovietelor în sensul dorit de iudaism.

Cuvintele scrise de jidanul Isidor Witkowsky în „Zukunft" prin care afirmă că: „Primul rol al Germaniei cu menirea în consorțiu este să pună la dispoziție mijloacele necesare pentru reconstrucția Rusiei, și anume: organizatori, tehnicieni, lucrători calificați, unelte și fabricate" nu înseamnă altceva decât că Germania era destinată de către iudaism să ajute, în prima linie, la reconstrucția puternicei mașini de războiu a Uniunii Sovietelor, care 20 de ani mai târziu avea să se prăvale asupra Europei — și toate acestea sub semnul dezarmării și al păcii universale. Statele Antantei sprijineau însă politica aceasta a iudaismului, cu toate mijloacele, cu scopul mărturisit de a dărâma Germania și de a o umili, fără să vadă că prin aceasta contribuiau la mărirea pericolului care avea să amenințe mai pe urmă întreaga lume. Ministrul de externe al Germaniei din acea vreme, jidanul Walter Rathenau, era gata să sprijine planurile iudaismului mondial și să ducă în chipul acesta Germania în sclavia acestuia. Că în sfârșit la reconstrucția Uniunii Sovietelor au colaborat și specialiști americani, britanici și de altă naționalitate, faptul acesta arată doar cât de mult a influențat propaganda jidovească popoarele respective și cât de mare a fost influența ei asupra guvernelor de atunci.

Numai venirea la putere a național-socialismului în 1933 a împiedecat ca aceste planuri rafinate ale iudaismului să fie duse la îndeplinire. Cât de mare era pericolul din Răsărit pentru popoarele Europei, se poate vedea cel mai bine din asprimea unică a acestui războiu împotriva bolșevicilor, pe care nici un alt popor nu l-ar putea purta fără ajutorul național-socialismului și al armatei germane. Dacă astăzi Statele Unite și Marea Britanie caută să liniștească țările neutrale cu afirmația că în cazul unei victorii a Aliaților, ele le vor feri de bolșevizare, aceasta nu este altceva decât o frază naivă menită să înșele popoarele. Chiar dacă aceste două țări ar voi într'adevăr să facă acest lucru, ele n'ar fi în stare să concentreze în Europa destulă armată, pentru a se putea măsura cu forța militară a Uniunii Sovietelor. Dar Marea Britanie și Statele Unite se scaldă, în ceea ce privește politica externă, în ape jidovești. Iudaismul care urmărește prin toate mijloacele bolșevizarea Europei, nu va îngădui niciodată ca America sau Anglia să se opună Uniunii Sovietelor, ci va face totul, după cum face și astăzi pentru a întinde bolșevismul și asupra acestor țări.

Acest lucru trebuie să-l aibă mereu în vedere popoarele Europei. Atunci își vor da seama că numai victoria Germaniei național-socialiste e în măsură să le asigure și viitorul lor.

(Serviciul Mondial)

Anglia, prizoniera iudaismului

Nu mai poate fi un secret pentru nimeni că Anglia a ajuns astăzi într'o situație desperată. Imperiul Britanic, odinioară atât de puternic, nu mai are azi nici un prieten propriu zis. Acest imens imperiu se găsește azi în luptă desperată cu Puterile pactului tripartit și cu aliații acestora. Dar el se găsește într'o desperată luptă politică și economică și cu imperialismul iudeo-american, care tinde să-l înghită, și într'al treilea rând Anglia e în plină războire spirituală cu dușmanul său intern, care bolșevismul.

Pe când Japonia a cucerit cu puterea armelor bastioanele britanice din Asia Orientală, Statele Unite ocupă „pe cale pașnică" coloniile și dominioanele britanice, unul după altul, iar bolșevismul iudaic se'ntinde tot mai mult în masele largi ale poporului britanic, pentru a-l arunca apoi definitiv în brațele Moscovei.

Imperialismul iudeo-american își manifestă deja acum pretențiile sale asupra Canadei, Australiei, Indiei și Africei de Sud și a eliminat și'n Africa Franceză de Nord orice influență englezească. La fel de precisă e și constatarea că bolșevismul și-a deschis pe tot întinsul Imperiului Britanic o complectă libertate de acțiune. Toate provinciile acestui imperiu și-au reluat relațiile diplomatice cu Uniunea Sovietelor și au abrogat toate dispozițiunile privitoare la

interdicția partidului comunist. Astfel pretutindeni: în India, Australia, Canada, Africa de Sud etc., agenții comuniști sunt liberi să-și facă acum pe față propaganda lor după indicațiunile jidanilor moscoviți, după cum liberi sunt să bolșevizeze până și țara de baștină a Englezilor. În această activitate destructivă, ei sunt sprijiniți cu putere de presa comunistă căreia îi e permis să apară din nou pe tot cuprinsul Imperiului Britanic și să otrăvească astfel sufletul poporului.

Ce șanse mai poate avea deci Anglia de a supraviețui acestui războiu? Nici una. Putem spune cu drept cuvânt că Anglia a și pierdut războiul. Chiar în ipoteza că nu Anglia, ci Puterile pactului tripartit ar pierde războiul, chiar și'n acest caz Anglia nu va mai putea câștiga nimic. Căci nu trebue să pierdem din vedere nici un moment adevărul că „aliații" Angliei, Statele Unite și Uniunea Sovietelor, sunt de fapt dușmanii ei, care nu urmăresc altceva decât de a pescui în apă tulbure și de a lichida în întregime Marele Imperiu Britanic.

Cum se explică acest fapt, în aparență neverosimil, că Statele Unite și Uniunea Sovietelor, aliatele de astăzi ale Angliei, una animată de o concepție materialistă, cealaltă de ideea unei revoluții mondiale, se poartă cu gândul de a lichida întrun războiu comun pe aliatul lor englez?

Și ne mai întrebăm, dacă urmările inevitabile ale unei biruințe americano-sovietice n'ar trebui să fie un nou războiu și anume unul dintre Statele Unite și Uniunea Sovietelor, care să hotărască dacă lumea aceasta ar fi să cadă pradă imperialismului american sau revoluției mondiale? Deși acest raționament pare a fi perfect logic, totuși el nu corespunde realității. Această atât de complicată problemă poate fi ușor clarificată, dacă ținem seama de cele ce se petrec în culise. Aici ne apare iarăși iudaismul internațional ca factor activ în această luptă pentru lichidarea politică, economică și spirituală a Imperiului Britanic. Țelul statornic al iudaismului internațional este instaurarea dominației sale mondiale. Mijlocul de a ajunge la acest scop este războiul și revoluția. Cum iudaismul nu este în același timp și o putere militară, el ațâță alte popoare la războiu și caută să ajungă cu concursul acestora la înfăptuirea planurilor sale. De aceea și caută iudaismul să se sprijine totdeauna, în primul rând, pe cea mai puternică dintre puterile lumii. Imperiul Britanic a fost astfel, ani de-a-rândul, puterea protectoare a iudaismului, pentrucă a și fost în același timp cel mai puternic stat din lume. Sprijinindu-se pe puterea politică a Imperiului Britanic, iudaismul a căutat încă în primul războiu mondial să ajungă la dominația mondială. În perioada însă care a urmat după acest războiu, Statele Unite au izbutit să ajungă ele la supremația mondială, iar steaua Imperiului Britanic a început să pălească. Iudaismul a ținut seama de această deplasare în raportul de forță a marilor puteri și și-a mutat centrul activității sale politice în Statele Unite care au devenit, în felul acesta, cea mai de seamă putere protectoare a iudaismului. Puterea și rolul Angliei au căzut pe al doilea plan. Ea a avut rolul de a declanșa războiul [illegible]. Adevăratele puteri? Însă pe care s'a sprijinit

iudaismul în acest războiu, au fost Statele Unite și Uniunea Sovietelor.

Fiind creația marei finanțe iudeo-americane și fiind stăpânită de jidani, Uniunea Sovietelor prezintă și ea pentru iudaismul internațional un factor indispensabil pentru înfăptuirea planurilor sale. Astfel Uniunea Sovietelor, cu tendințele sale de revoluționare mondială, constitue un braț al cleștelui care se'nchide încet în jurul Imperiului Britanic, iar Statele Unite, cu pretențiile lor de dominație mondială, constitue cel de al doilea braț.

Cum atât Statele Unite cât și Uniunea Sovietelor sunt de fapt conduse de jidani, rolul pe care-l îndeplinesc ele în acest conflict, este acela de a colabora cât mai strâns în vederea instaurării dominației mondiale iudaice. Același țel iudaic se ascunde așadar atât îndărătul tendințelor de dominație mondială a Americanilor, cât și'n politica revoluționară a Sovietelor. Anglia, „aliata" Statelor Unite și a Uniunii Sovietelor, e prinsă atât de strâns în acest clește jidovesc, încât se pare că nu se va mai putea elibera vreodată din această strânsoare.

Iudaismul mondial mai are nevoe de Anglia doar pentru a o folosi încă în acest războiu. Înfăptuitorii planurilor sale politice sunt însă Uniunea Sovietelor și Statele Unite. Anglia, puterea ocrotitoare de altădată a iudaismului, începe să simtă ea însăși deja acum pumnul iudaic. Iudaismul nu mai are nevoe de un partid conservator englez. Interesul său fiind de a instaura pretutindeni bolșevismul. De fapt nu există nici dominația mondială a Sovietelor și nici cea a Statelor Unite. Există doar dominația mondială a iudaismului. Iudaismul e adevăratul stăpân atât al Uniunii Sovietelor cât și al Statelor Unite. Acum a venit și rândul Angliei. Cleștele jidovesc se închide tot mai strâns în jurul acestui „aliat". Pentru ce luptă Anglia?

(Serviciul Mondial)

Iudaismul mondial „cucerește" Imperiul Britanic

E lămurit lucru că Anglia ajunge tot mai mult în situația unui escroc escrocat. Anglia a crezut că poate să învingă cu ușurință Germania. De aceea a și fost atât de dispusă în 1939 să declare Germaniei războiu. [illegible]

ministrul-preşedinte al Americei de Sud, se orientează tot mai mult spre USA şi-şi trădează şi el astfel ţara. Acum câtva timp, Smuts a publicat în revista iudeo-americană „Life" un articol în care expune planul unei noui organizaţii mondiale a politicei coloniale şi în care rolul de conducere îl atribue Statelor Unite. Cum Smuts nu e decât o marionetă a iudaismului, nu e de mirare că vederile sale sunt identice cu ale acestuia şi e lămurit lucru că pentru înfăptuirea politicii sale externe, iudaismul nu se mai foloseşte decât de ajutorul Statelor Unite şi al Uniunii Sovietelor. Anglia e statul pe spinarea căruia se urzesc toate planurile politice ale iudaismului. Aceeaşi revistă iudeo-americană „Life" a dat publicităţii aceste cuvinte, cât se poate de semnificative pentru situaţia Angliei:

„Noi nu luptăm pentru a salva unitatea Imperiului Britanic. Să nu-şi facă Englezii nici o iluzie în această privinţă."

Vrednic de reţinut este şi răspunsul pe care Wendell Willkie l-a dat, în calitate de persoană de încredere a iudaismului american, lui Churchill, la discursul pe care l-a ţinut aceasta cu ocazia unui banchet londonez. In acest răspuns Willkie l-a apostrofat pe Churchill cu următoarele cuvinte:

„O asemenea apărare a vechei ordini a produs pretutindeni o mare stupefacţie."

Aşadară iudaismul internaţional nu mai are nici un interes la menţinerea „vechei ordini" preconizate de partidul conservator englez. Stăpânirea trebue să treacă de acum înainte din mâinile plutocraţilor englezi în cea a jidanilor. Anglia caută, ce-i drept, să mai salveze ce se poate salva, dar fără nici un succes.

In revista colonială „Westafrican Review", scriitorul englez Dankquart vorbeşte despre „balcanizarea Imperiului colonial britanic". de către americani. Mai bine făcea dacă scria despre „lichidarea progresivă a Imperiului colonial britanic şi despre trecerea acestuia în mânile iudaismului, cu ajutorul Statelor Unite şi al Uniunii Sovietelor."

După cum ne informează „Völkischer Beobachter" din 3 Martie 1943, Englezii n'au a se apăra în Africa de Vest numai de Americani, ci şi de bolşevici. In Iran, în Orientul apropiat şi oriunde dau de „aliatul" lor, situaţia e pretutindeni aceeaşi. Căci greve şi nemulţumiri au izbucnit, în urma vertiginoasei urcări a preţului alimentelor, şi'n Africa de Vest.

Aceste nemulţumiri au provocat printre lucrătorii dela minele din Takoradi o atât de puternică mişcare comunistă, încât corespondentul ziarului „Westafrican Review" s'a văzut silit să constate că dacă lucrurile se vor desfăşura aşa mai departe, atunci o bolşevizare e inevitabilă. Astfel pe de o parte propaganda bolşevică le promite oamenilor depe ultima treaptă a societăţii totul ce-şi doresc, pe de alta autorităţile engleze îi ţin pe indigeni întro stare de continuă asuprire, care-i face să-şi aplece mai uşor urechile la propaganda bolşevică, mai ales că cei cu ştiinţă de carte au putut să afle din ziarele engleze toate câte s'au spus la Londra, la serbările de aniversare a armatei roşii, despre binefacerile regimului bolşevic.

Aşadară Anglia stă şi'n Africa de Vest întro luptă tacită cu proprii săi aliaţi care, din ordinul iudaismului, înţeleg s'o atace şi acolo. Autorităţile engleze caută să evite primejdiile acestea, dar cu prea puţin succes. Astfel Lordul Swinton, ministrul preşedinte al Africei de Vest, a primit ordinul să combată bolşevismul prin organizarea de corporaţii care să stea sub controlul oficialităţii.

Succesul e îndoelnic, pentrucă grevele şi nemulţumirile n'au izbucnit numai în Takoradi, ci şi'n celelalte mine, şi agenţii lui Stalin se străduesc în toată Africa să-i trezească pe indigeni din letargia lor şi să-i mobilizeze împotriva exploatatorilor britanici.

Astfel planurile iudaismului, de a lichida cu ajutorul Statelor Unite şi al Uniunii Sovietelor Imperiul Britanic, se înfăptuiesc treptat după un plan bine chibzuit. Iudaismul internaţional lichidează Imperiul Britanic şi-l „cucereşte" în acelaşi timp pentru sine. In felul acesta el îşi lărgeşte baza de operaţii, de pe care socoate să poată apoi tăbărî asupra celorlalte ţări, cu deosebire asupra Europei, pentru a le aduce astfel sub stăpânirea sa. Pentru realizarea planului său, iudaismul internaţional a găsit în Statele Unite şi'n Uniunea Sovietelor cel mai larg concurs.

(Serviciul Mondial)

Jidanii din Africa de Nord obţin dreptul de cetăţenie americană

E un lucru pe deplin dovedit că incursiunea anglo-americană în Africa franceză de Nord a fost pregătită din timp în primul rând prin trădarea jidanilor din partea locului. Murphy, trimisul extraordinar al lui Roosevelt pentru Africa franceză de Nord, a acordat, câtva timp înainte de producerea acelei incursiuni, dreptul de cetăţenie americană la un mare număr de jidani din partea locului, fără nici o restricţie. Aproape toţi aceşti jidani au primit diferite posturi la consulatele americane din Africa franceză de Nord, unde au desfăşurat o activitate de spionaj în favoarea Americanilor şi împotriva regimului Mareşalului Pétain. In acest timp ei au colaborat şi la pregătirile invaziei plănuite. Aşa se explică şi marele spor de funcţionari de pe lângă consulatele americane din Africa franceză de Nord, care a putut fi observat cu luni de zile înainte de luarea în posesiune a acestei colonii de către Anglo-saxoni.

Un deosebit interes prezintă faptul că şi generalul Eisenhower a acordat la 12 persoane din Algeria dreptul de cetăţenie americană, drept recunoştinţă pentru meritele lor faţă de Statele Unite. La fel a procedat şi comandantul american din Rabat, acordând dreptul de cetăţenie americană la un număr de 16 persoane. Dintre aceste 28 de persoane, nu mai puţin de 21 sunt jidani! Intre timp autorităţile americane au dispus ca jidanilor „merituoşi" din Africa franceză de Nord să li se acorde în masă dreptul de cetăţenia americană. In felul acesta Roosevelt îşi crează în Africa franceză de Nord o puternică colonie „americană" care să-l ajute, la vremea sa, la înfăpuirea planurilor sale imperialiste.

Aceste măsuri ne arată că Statele Unite sunt pe cale de a face din Africa franceză de Nord o colonie americană. Americanilor le-a succes să puie mâna pe această colonie franceză prin tradarea şi spionajul jidanilor. Drept recompensă pentru această preţioasă contribuţie a lor, Roosevelt a dispus să li se recunoască dreptul de cetăţenie americană şi să-i facă astfel stăpâni ai acestei colonii americane de ultima oră. Faptul acesta constitue o nouă dovadă că jidanii sunt gata să tradeze oricând interesele vitale ale popoarelor băştinaşe, în mijlocul cărora s'au aciuat, şi că Statele Unite luptă pretutindeni pentru satisfacerea intereselor iudaismului internaţional.

(Serviciul Mondial)

Universitatea „liberă" franco-belgiană din New-York, o centrală jidovească de propagandă

Pe când în toată Europa se lucrează cu intensitate la noua ei orânduire, câteva clici de emigranţi din ţările ocupate de Germania au naivitatea de a crede că prin declaraţii sau discursuri rostite la Londra sau New-York ar putea să oprească înfăptuirea acestei noui orânduiri. Aceşti emigranţi îşi zic pretutindeni cetăţeni „liberi" şi caută să convingă astfel lumea că ei sunt în întregime liberi şi independenţi. De fapt însă aceste asociaţii de emigranţi europeni stau pretutindeni sub influenţa şi adesea chiar sub conducerea jidovească. Această constatare e valabilă atât pentru numeroasele „guverne" cu sediul la Londra, cât şi pentru mişcarea exgeneralului de Gaulle, la conducerea căreia — după cum am arătat în numărul IV/3 al „Serviciului Mondial" — participă numeroşi jidani.

La începutul anului 1942 a fost creată la New-York o universitate cu numele pompos de „Ecole libre franco-belge des Hautes Etudes de New-York", a cărei conducere e aproape exclusiv în mâni jidoveşti.

Cunoscutul ziar francez „Je suis partout" ne dă în numărul său 602 din 19 Februarie 1943 următoarele amănunte despre această universitate:

„Emisiunile radiofonice americane au comunicat în cursul săptămânii trecute că Universitatea „liberă" franco-belgiană din New-York a sărbătorit un an de existenţă.

Cu acest prilej au fost difuzate şi numele celor ce conduc această „renumită" instituţie. Iată-le:

Preşedinte e M. Focillon (căsătorit cu o jidaucă);

Vicepreşedinţi sunt Jacques Maritain (căsătorit cu o jidaucă), Henri Grégoire (?) şi B. Mirkine-Guetzevitsch (jidan);

Secretar general e Alexandre Coire (jidan);

Membri ai consiliului şcolar sunt Gustave Cohen (jidan), Jacques Hadamar (jidan), Raoul Aghion (jidan), Jean Benoit-Lévy (jidan)şi ... Paul van Zeeland."

Jacques Maritain e fostul profesor al Institutului catolic din Paris. El a scris, în colaborare cu soţia sa Rhaissa, numeroase lucrări.

Incă înainte de izbucnirea acestui războiu, Jacques Maritain a fost unul dintre cei mai aprigi apărători ai lui Israel, şi anume întro măsură atât de mare, încât un critic elveţian a afirmat că concepţia despre artă a lui Maritain e de fapt o „estetică iudeo-thomistă" (potrivit concepţiei lui Thomas d'Aquino — Redacţia).

Dar Jacques Maritain nu s'a oprit aici. Orbit de simpatia sa pentru jidani, dânsul nu s'a dat înapoi de a falşifica anumite texte papale privitoare la problema jidovească. Astfel renumitul text liturgic „Pro perfidies Judaeis" l-a tradus dânsul cu „Pentru jidanii care ... şi-au pierdut credinţa!".

Regretatul şi binecunoscutul nostru prieten, profesorul Vries de Heekelingen, a dovedit în cartea sa „Juifs et catholiques" (p. 77) că Maritain a lăsat la o parte în mod voit acele texte papale în care jidanii nu erau prezentaţi întro lumină favorabilă. Mai amintim că Maritain e colaboratul revistei iudeofile „Nova et Vetera" din Fribourg (Elveţia).

In Iunie 1940 Maritain s'a refugiat în Statele Unite, unde simţindu-se în siguranţă, lansează prin emisiuni radiofonice şi prin scris cele mai calomnioase ştiri despre regimul Mareşalului Pétain pe care nu se dă înapoi de a-l ataca şi personal.

Aşadară Universitatea „liberă" franco-belgiană din New-York nu e de fapt nici liberă, nici franceză, nici belgiană, după cum nu e nici universitate. Ea nu e altceva decât o centrală jidovească de atâţare şi propagandă împotriva Europei. Aceasta este funcţiunea ei esenţială. Şi nu presa internaţională care stă sub influenţa permanentă a iudaismului, va fi în măsură să trezească şi să întreţie impresia că aici intradevăr ar fi vorba de un lăcaş franco-belgian de înaltă valoare culturală.

(Serviciul Mondial)

O catedră pentru istoria iudaismului la Universitatea din Paris

La 15 Decemvrie 1942 au început la Sorbonna prelegerile asupra iudaismului. Titularul acestei noui catedre, profesorul Henri Labroue, i-a acordat un interviu reprezentantului ziarului „Le Matin" căruia i-a comunicat o serie de amănunte privitoare la programul cursurilor sale. Aflăm din acest interviu că profesorul Labroue şi-a pus de gând să ţie următoarele cursuri şi lucrări practice:

1. O serie de prelegeri referitoare la măsurile antiiudaice care s'au luat în Franţa în secolele trecute;
2. studii asupra problemei jidoveşti în celelalte ţări, spre a dovedi astfel internaţionalismul şi parazitismul rasei jidoveşti, şi
3. lucrări practice şi comentarii care vor fi în măsură să le demonstreze studenţilor primejdia care o prezintă Israel pentru viaţă tuturor celorlalte popoare.

Profesorul Labroue şi-a exprimat apoi şi dorinţa ca problema jidovească să fie tratată în toate şcoa-

lele pentru ca astfel toţi copiii Franţei să ajungă la coştiinţa primejdiei jidoveşti care e cea mai mare dintre toate primejdiile care au ameninţat vreodată popoarele neiudaice. Profesorul Labroue s'a impus atenţiei publicului cititor prin mai multe lucrări privitoare la activitatea nefastă a rasei jidoveşti. Astfel el e autorul cunoscutei lucrări „Voltaire anti-juif", in care arată că marele filosof al secolul al XVIII-lea a atras atenţia asupra primejdioaselor maşinaţiuni ale jidovimii.

Profesorul Labroue e un cunoscut şi încercat luptător în acest domeniu. Un deosebit interes prezintă faptul că acestui luptător i-a reuşit să întemeeze, încă înainte de izbucnirea acestui războiu şi anume pe vremea guvernului Daladier, la Bordeaux un institut pentru cercetarea problemei jidoveşti. Interesante sunt şi următoarele declaraţii, pe care le-a făcut întrun interviu, despre lupta sa împotriva iudaismului şi rolul nefast pe care l-au jucat jidanii în politica Franţei:

„De 25 de ani stau în serviciul ţării mele, ca om politic, avocat şi om de ştiinţă. Oriunde îmi desfăşuram activitatea, la barou, în politică, în presă, pretutindeni mă loviam de jidani, mereu de jidani. Toată politica statului francez, din zilele lui Clemenceau şi până la Mandel şi instigatorii din 1939, a stat sub influenţa covârşitoare a lui Israel. Chiar dacă bărbaţii care fuseseră investiţi cu conducerea ţării, n'au fost totdeauna jidani, aceştia le-au fost însă totdeauna cei mai intimi colaboratori. Şi acolo unde nu izbuteau secretarii jidani, interveneau femeile jidance, care-şi exercitau din culise influenţa lor nefastă asupra personalitaţilor conducătoare ale politicei noastre. Ca om politic am avut ocazia să-i cunosc foarte bine pe jidanii ţării mele.

Din 1914, în calitatea mea de tânăr deputat de Bordeaux şi până'n zilele nostre, i-am combătut pe jidani oriunde mi se oferea o ocazie potrivită. Şi mi-amintesc cu oarecare satisfacţie de faptul că la alegerile din 1919 l-am avut drept contracandidat pe însuşi Georges Mandel, alias Jerobeam Rothschild. In 1936 am luptat cu toate puterile mele împotriva frontului popular, în fruntea căruia fireşte că nu putea să stea decât jidanul Léon Blum ..."

Profesorul Labroue acordă o mare importanţă atât activităţii lui Darquier de Pellepoix, comisarul francez pentru problema jidovească, cât şi celei a ministrului francez de instrucţie Abel Bonnard, care a înfiinţat această nouă catedră.

Nu încape nici o îndoială că această nouă funcţiune ce i s'a încredinţat, va fi pentru profesorul Labroue un prilej binevenit de a-şi adânci cercetările şi de a contribui întro măsură şi mai mare la această atât de importantă operă de lămurire a tuturor popoarelor neiudaic, asupra uriaşei primejdii pe care o prezintă Israel pentru însăşi viaţa lor.

(Serviciul Mondial)

Penetraţia iudaismului în viaţa spirituală şi politică a Statelor Unite

Cunoscutul scriitor Peter Aldag a publicat în numărul din Octomvrie 1942 al revistei „Nationalsozialistische Monatshefte" un temeinic şi foarte interesant articol despre „Importanţa descoperirii Americei pentru iudaismul mondial". Iată bunăoară ce scrie autorul în această atât de interesantă lucrare[1]):

„Jidanii au întins asupra întregului cuprins al Statelor Unite reţeaua organizaţiilor lor, dintre care loja francmasonică B'nai B'rith, American Jewish Committee şi American Jewish Congress au rolul de conducere. Aceste organizaţii nu cuprind numai totalitatea jidanilor din Statele Unite, care după Jewish Year Book 1939—40 se cifrează la 4,8 milioane[2]), ci ele stăpânesc aproape în întregime viaţa politică şi economică a acestei ţări. Puterea acestor organizaţii se simte pretutindeni, ea e aproape fără margini."

Nu e lipsit de interes faptul de a cita în acest loc şi câteva păreri exprimate de oameni de vază ai iudaismului.

Rabinul Dr. E. G. Hirsch şi-a exprimat convingerea sa în vorbe ca acestea:

„Ce-i altceva credinţa politică a Americei decât executarea efectivă şi activarea principiilor fundamentale ale iudaismului? Filosofia lui Iuda este fundamentul pe care se sprijină toată politica Americei."[3])

Extragem şi din revista britanică „Catholic Gazette" (Februarie 1936) următorul citat luat din discursurile rostite cu prilejul unui congres jidovesc dela Paris: **„Noi suntem aceia care dispunem de războiul şi pacea lumii. Franţa e de acum în mânile noastre, Anglia prin dependenţa ei de finanţele noastre e şi ea de acum sclava noastră. Numeroase alte ţări, printre care şi USA., s'au supus sistemului nostru."**

Citând în cele ce urmează şi un pasaj dintr'o celebră lucrare a lui Werner Sombart, ne putem dispensa de a mai face o expunere generală asupra stadiului de iudaizare de astăzi a Statelor Unite.

Am putea susţine, cu drept cuvânt, că întregul americanism al Statelor Unite e un produs al multiplelor influenţe iudaice, căci ceea ce se înţelege în de obşte prin americanism nu e de fapt altceva decât o expresie a spiritului jidovesc. Aportul jidanilor la structura vieţii americane e de o importanţă hotăritoare pentru tot cursul istoriei."[4])

Aşadară Peter Aldag a arătat pe baza unui material documentar a cărui autenticitate nu poate fi pusă la îndoială, că jidanii se simţeau încă în 1936 „stăpâni ai războiului şi a păcii" şi că Franţa, Anglia şi Statele Unite nu sunt altceva decât nişte vasali docili ai iudaismului. Interesantă e şi convingerea exprimată de jidani, că întregul fundament spiritual şi politic al Statelor Unite poartă pecetea spiritului jidovesc. Faptul că iudaismul e prezent în întreaga structură spirituală şi politică a Statelor Unite, constitue în acelaşi timp o suficientă explicaţie a campaniei de aţâţare la războiu şi a intrării în războiu a Statelor Unite.

(Serviciul Mondial)

---

[1]) pag. 692 din „Nationalsozialistische Monatshefte".
[2]) Jewish Year Book, vol. 41, pag. 584.
[3]) Amer. Jew. Hist. Soc., vol. 14, pag. 155.
[4]) Sombart: Jews in Economic Life, pag. 51.

Ştiri din lumea întreagă

Slovacia

Intrun discurs pe care l-a rostit la Rosenberg, ministrul de interne al Slovaciei Sano Mach a adus la cunoştinţa publică hotărîrea guvernului slovac de a-i scoate pe toţi jidanii din Slovacia. Până acum au fost scoşi din casele lor 80 la sută din jidani. Inregistrarea celorlalţi 20 la sută a şi început în Martie 1943. Această acţiune se întinde şi asupra jidanilor botezaţi.

Afganistan

Guvernul afganistan a decretat măsuri aspre împotriva jidanilor. In Kabul jidanilor nu le mai e îngăduit să apară pe străzi; ei sunt obligaţi să rămână în cuprinsul ghettoului lor. Toate prăvăliile jidoveşti din oraş au fost închise. Jidanilor li s'a interzis exercitarea oricăror profesiuni libere. Din Kandahar au fost expulzaţi 3400 de jidani.

Siria

In Damasc a început să apară de curând un ziar comunist. Ziarul acesta primeşte informaţiile sale numai dela agentura sovietică TASS şi e organul oficial al partidului comunist din Orientul apropiat.

Palestina, Siria, Transiordania, Irac

După cum ni se comunică din Sofia, Anglo-americanii se folosesc în timpul din urmă de o nouă metodă de a coloniza cu jidani Orientul apropiat. „Soldaţi" jidani sunt aduşi, în grupe mici, din Statele Unite şi din Anglia în Siria, Palestina, Transiordania şi Irac. Peste câteva săptămâni sunt aduse în garnizoanele respective şi familiile lor. Peste alte câteva săptămâni aceşti „soldaţi" jidani îmbracă din nou hainele lor civile. Cu puterea de adaptare ce-i caracterizează, aceşti jidani găsesc uşor în nouile localităţi un mijloc de existenţă şi caută să se confunde cu populaţia băştinaşă. In felul acesta au fost aduşi până acum în Orientul apropiat vreo 150.000 de jidani. O mare parte dintre aceştia se dedau la agitaţii şi propagandă comunistă.

Palestina

In Ierusalim a sosit o delegaţie sovietică. Aceasta are misiunea de a deschide în capitala şi'n alte localităţi ale Palestinei sucursale de ale camerei de comerţ sovietice din Turcia. Pe lângă aceasta, în curând se vor stabili în Ierusalim un consul general şi un viceconsul sovietic. O misiune sovietică s'a stabilit şi'n Basra.

Egipt

După cum ni se anunţă din Cairo, un grup de speculanţi jidani a determinat o vertiginoasă scădere a tuturor valorilor la bursa de acolo. Această manoperă jidovească a păgubit mai ales un mare număr de oameni modeşti şi săraci. Ministrul de finanţe a fost somat să ia imediat cele mai energice măsuri împotriva acestor maşinaţiuni jidoveşti. Demn de reţinut e răspunsul ministrului de finanţe prin care aduce la cunoştinţa publică că legislaţia democrată a bursei nu-i permite să intervină în folosul celor păgubiţi.

Africa de Nord

Nu numai Statele Unite dar şi Anglia intervine în modul cel mai călduros pentru jidanii din Africa de Nord, cărora tinde să le creeze o poziţie privilegiată. Astfel şi ministrul englez pentru Africa de Nord MacMillan a declarat întrun discurs că jidanilor din acea regiune trebue să li se dea din nou toate libertăţile avute. Iată cuvintele sale:

„Nu încape nici o îndoială că trebue să se schimbe atitudinea populaţiei franceze şi arabe din Africa de Nord faţă de jidani, căci niciodată opinia publică engleză şi americană nu se va declara satisfacută fără o asemenea schimbare."

Nici că se poate o declaraţie mai clară. Aşadară ministrul englez pentru Africa de Nord ţine aici în mod făţiş partea jidanilor împotriva intereselor franceze şi arabe. Aderenţii lui Giraud, de Gaulle etc. nu-şi dau încă seama că şefii lor nu sunt altceva decât nişte biete victime ale escrocheriei jidoveşti?

Canada

Şi Canada a reluat de curând relaţiile diplomatice cu Uniunea Sovietelor. In postul de ministru al Sovietelor în Canada a fost numit L. D. Wilgress, locţiitorul de până acum al ministrului canadian de comerţ.

(Serviciul Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 600. Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM; pentru România: pe jumătate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A se menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M., sau Postscheckkonto Frankfurt a. M. nr. 6201; în România la: Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 31-33, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M., Conto nr. 49337; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277. / Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

1.13148/20.08.84

ANTIC. 6
L 8 I 25